

سنگر سکن

ماهنامه فبری - تخصصی
شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی
آذر ماه ۱۳۸۲

توسعه نیشکر در چندین طرح صنعتی
با ارزشی افزوده بالا

صاحب امتیاز:

شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

مدیر مسئول: محمد باقر گلستان

سردبیر: محمدرضا شهری

حروفچین: محمدرضا میاحی

گرافیک و صفحه آرا: علیرضا نجمی

چاپ: شرکت ایرانچاپ (تلفن ۲۹۹۹۹)

از انتشارات

روابط عمومی

شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

آدرس: تهران - میدان ونک

خیابان برزیل شرقی - پلاک ۶۰

تلفن: ۸۷۹۸۷۰۴ دورنگار: ۸۷۷۲۳۰۶

صندوق پستی: ۱۴۱۵۵/۶۴۸۹

مقالات

۴ نگرش سطحی به مزیت‌های نسبی (سرمقاله)

۶ طرح توسعه نیشکر در چندین چرخه صنعتی با ارزش افزوده بالا
(تازه‌های طرح توسعه نیشکر از زبان مهندس مهدی مفیدی)

۱۰ میکروبیولوژی صنعت شکر (پویا صالحی و نند شهنی)

۱۵ امکان سنجی فنی شستشوی خشک نیشکر
(بخش صنعت و فن آوری پروژه شکر)

۲۰ ضربه قوچ یا چکش آبی (مسعود حسین پور طیبی)

۲۲ تهیه اسید لاکتیک از ملاس چغندر قند به روش تخمیری
(فرهاد ملک زادگان)

۲۶ شاخص‌های فیزیولوژیک برای مدلسازی اختلافات زیرگونه‌ای
در توسعه تاج پوشش نیشکر در LOWVELD جنوب شرقی زیمبابوه
(مهندس شاهرخ فرهمند راد)

۳۶ بررسی کاربرد ازن و دی‌اکسید کلر در گندزدایی و اکسیداسیون آب
(منصوری، اختیارزاده، صادقی‌پور، شریف)

۴۲ کنترل کیفیت فراگیر و مدیریت کیفیت جامع
(سید حشمت اله ساجدی)

۴۶ برگزیده مهمترین مطالب و یادداشتهای کشاورزی - اقتصادی

۵۴ خبر داخلی

۶۰ خبر خارجی

۶۲ سخنان بزرگان و شعر

یاد آوری به اندیشمندان و فرهیختگان ارجمند

نوشته‌های خود را خوانا و تایپ شده در یک سوی کاغذ برای ما بفرستید

نوشتن منابع و مآخذ مقاله‌ها به اعتبار نوشته شما می‌افزاید

پذیرفتن مسئولیت آنچه که نوشته و یا ترجمه شده با نویسنده و مترجم است و درج نوشتارها در نشریه شکرشکن به معنی پذیرفتن دیدگاه‌های نویسندگان نیست.

تحریریه شکرشکن در برگزیدن و چاپ نوشتارها آزاد است

با توجه به تلاش و کوشش گردانندگان ما هنامه شکرشکن در به کارگیری واژه‌های بنیادین زبان فارسی سفارش می‌شود با توان خود بیشتر از این واژه‌ها بهره بگیرید

فشرده‌ای از پیشینه تحصیلی، کاری و فعالیت‌های علمی و فرهنگی پدید آورنده مقاله موجب سیاست‌گذاری ما خواهد بود

نشانی و شماره تلفن و نامبر خود را همراه با مقاله‌های خود را فوری به آگاهی دفتر نشریه برسانید

نقل مطالب و بهره‌جستن از تصاویر شکرشکن مانعی ندارد

ضروری است متن مقاله تصاویر و جدول‌های مربوطه را جداگانه بر روی دیسکت بفرستید تا کیفیت کار چاپ بهبود یابد

**شاخص های فیزیولوژیک برای مدلسازی اختلافات
زیرگونه ای در توسعه تاج پوشش نیشکر
در LOWVELD جنوب شرقی زیمبابوه**

M. ZHOU
A. SINGELS
M. SMIT

از ایستگاه آزمایشی انجمن شکر زیمبابوه (ZSAES) و بخش زراعت ساسکس آفریقای جنوبی

منبع: اینترنت
برگردان: مهندس شاهرخ فرهمند راد
کارشناس ارشد زراعت

پیش در آمد

قابلیت مدل‌های شبیه‌ساز در پیش بینی رشد و نمو علی‌رغم تاثیر شرایط آب و هوایی و خاک، عملیات زراعی و صفات زیرگونه‌ای ممکن است این مدل‌ها را ابزاری جذاب برای اصلاح گیاهان زراعی بسازد. (White, 1998) مدل‌ها برای آزمایش اثرات صفات ویژه یا مجموعه‌ای از صفات که انواع مشخصی از گیاهان زراعی را نشان می‌دهند، بر عملکرد بکاربرده شده‌اند. وایت در سال ۱۹۹۸ نشان داد که مدل‌ها برای کمک به اصلاح‌گران در فهم اثرات متقابل ژنوتیپ و محیط بویژه وقتی که با سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی مرتبط باشد بسیار مناسب هستند. همانطور که مدل‌های گیاهی ساخت و کاری‌تر و فراگیرتر می‌شوند، می‌توانند برای تقلید ویژگی‌های ژنتیک گیاهان بکارروند. مدل‌های گیاهی برای گمانه‌زنی صفات ژنتیک برای عملکرد بهینه سویا، بادام زمینی و پنبه در شرایط بخصوص بکاربرده شده‌اند (Boote و همکاران، ۱۹۹۶).

این کار بدلیل اینکه مدل‌ها متوسطی از یافته‌های فیزیولوژیک ادغام شده، صفات زیرگونه‌ای و اطلاعات محیطی را برای ایجاد اطلاعات جدید در اختیار می‌گذارند، امکان پذیر است.

با این وجود، در حال حاضر مدل‌ها فاقد قابلیت شبیه‌سازی پاسخهای افتراقی زیرگونه‌ها به محیط هستند. برای توجه به این کمبود تحقیقات بیشتری مورد لزوم است.

از آنجایی که تولید زیست توده (Biomass) به میزان تشعشع جذب شده توسط تاج پوشش بستگی دارد، قابلیت مدل‌ها در پیش بینی صحیح عملکرد زیرگونه‌های مختلف ممکن است تا حدود زیادی به توصیف درست توسعه تاج پوشش بستگی داشته باشد (Singels and Donaldson, 2000).

توسعه تاج پوشش نیشکر به توسعه پاجوشها، ساقه‌ها و برگها مربوط است. پاجوشها محل اصلی ذخیره مواد فتوسنتزی را تشکیل می‌دهند. پاجوشها، برگ تاج پوشش را نگه میدارند که مواد فتوسنتزی را تولید کرده و آب گیاه را از طریق تعرق به بیرون می‌فرستند. توسعه تاج پوشش طی مراحل اولیه رشد گیاه در مورد دوزیر گونه مورد مطالعه توسط (۱۹۹۴) Inman - Bamber بسیار گوناگون بود.

این نوشتار در پی آنست که کنترل ژنتیک توسعه تاج پوشش را از نظر کمی و از طریق تعریف شاخصهای فیزیولوژیک کلیدی و تعیین مقادیر آنها برای زیرگونه‌های انتخاب شده و کاشته شده در زیمبابوه مشخص کند. نیازهای اساسی برای شاخصهای زیرگونه‌ای مفید در شبیه‌سازی پاسخ زیرگونه‌ای به محیط عبارتند از:

- ◆ در شرایط محیطی مختلف از نظر مقدار ثابت باشد.
- ◆ بین زیرگونه‌ها از نظر مقدار اختلاف معنی دار وجود داشته باشد.
- ◆ مفهوم فیزیولوژیک در برداشته باشد.

LAI زیاد و دستیابی به آن در مراحل نخستین رشد، برای جذب کارای پرتوهای خورشیدی ضروری است.

چکیده

مدل‌های گیاهان زراعی باید بتوانند در کمک به برنامه‌های اصلاح گیاهان و انتخاب زیرگونه مورد استفاده قرار گیرند. مدل‌ها به بازتاب درست و متفاوت بین اثرات محیطی و ژنوتیپی نیاز دارند. یکی از جنبه‌های مهم رشد گیاه توسعه تاج پوشش است و این مقاله سعی دارد کنترل ژنتیک توسعه تاج پوشش را از نظر کمی با تعریف شاخصهای کلیدی فیزیولوژیک و تعیین مقادیر آنها برای چهار زیرگونه مشخص کند. شاخص‌های مورد مطالعه عبارتند از زمان حرارتی (Termal Time) برای پنجه زنی، زمان حرارتی مورد نیاز برای ظهور برگ و برای رسیدن به بیشینه تعداد پاجوش و آغاز پیری پاجوش؛ سطح و تعداد جوانترین و بزرگترین برگ؛ گذر نور در آغاز پیری پاجوش، ضریب خاموشی پرتوهای تاج پوشش؛ تعداد پاجوش بیشینه و رسیده.

اطلاعات مربوط به زیرگونه‌های N14, ZN7, ZN6 و Nco 376 از آزمایشهای انجام شده در ZSAES گردآوری شد.

Nco376 بیشترین و ZN6 کمترین میزان ظهور برگ را داشتند. N41 بزرگترین و Nco376 کوچکترین برگها را داشتند. زیرگونه‌های با تعداد ساقه کم (ZN6) و (ZN7) نسبت به زیرگونه‌های با تعداد ساقه زیاد (N14) و (Nco 376) برای شروع پیری پاجوش آستانه عبور نور بیشتری دارند. اختلاف معنی داری در تعداد پاجوش بین زیرگونه‌ها وجود داشته و همبستگی بین تعداد پاجوش بیشینه و نهایی مشخص شد. ضریب خاموشی با سن گیاه زراعی افزایش یافت اما بین زیرگونه‌ها اختلاف معنی داری وجود نداشت. نتایج نشان می‌دهد که زیرگونه‌های با میزان تولید پاجوش زیاد و آستانه انتقال نور کم برای پیری پاجوش، در جذب پرتوهای در دسترس خورشید کارا تر هستند. اهمیت صفاتی نظیر اندازه برگ و ساختار تاج پوشش در درجه دوم قرار دارد.

$$L_i / L_0 = 1 - e^{-KLAI}$$

که در آن:

LAI = شاخص سطح برگ

k = ضریب خاموشی

L_i = نور جذب شده توسط گیاه

L_0 = نور تابیده در راس تاج پوشش

شاخصهای حاصل از اندازه گیریهای مزرعه‌ای در جدول ۱ ذکر شده است.

جزئیات آزمایشها

داده‌های مربوط به چهار زیر گونه Nco376 و N14، ZN7، ZN6 و N14 (ZSAES) که بافت خاک محل استقرار آن لوم رسی شنی است جمع آوری شد. زیر گونه‌های ZN7 و Nco376 عادت رشد ایستادارند در حالیکه زیر گونه‌های ZN6 و N14 حالت خوابیده دارند. ZSAES ۴۳۰ متر بالاتر از سطح دریا در عرض جغرافیایی ۲۱ درجه و ۱ دقیقه جنوبی و طول جغرافیایی ۲۸ درجه و ۳۸ دقیقه شرقی قرار دارد. (Anon, 1998) سایت‌های آزمایشی در بلوک N1a (آزمایش ۱)، Sib (آزمایش ۲) و N1b (آزمایش ۳) قرار داشتند. این آزمایشها از طریق فارو آبیاری شدند. تمام آزمایشها در چرخه گیاهی پلنت خود بودند.

جنبه‌هایی از توسعه تاج پوشش که در این مقاله به عنوان تیمار مورد بررسی قرار خواهد گرفت عبارتند از: پیدایش برگ، پنجه زنی، پیری پاجوش و ساختار تاج پوشش. تاثیر این موارد بر تشکیل تاج پوشش و جذب پرتوها مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

مواد و روشها

توصیف شاخص‌ها

دما بسیاری از پدیده‌های مسئول در نمو فنولوژیک گیاه را کنترل میکند. تاثیر دما از نظر کمی بیشتر با استفاده از مفهوم زمان حرارتی (Thermal Time) مشخص می‌شود. زمان حرارتی به صورت مقادیر تجمعی دمای متوسط روزانه منهای دمای پایه تعریف میشود. دمای پایه دمایی است که پایین تر از آن میزان نمو صفر است. توسعه تاج پوشش با میزان پیدایش برگهای تازه، اندازه‌نهایی برگها و تعداد پاجوشهای حامل برگها تعیین خواهد شد. بنابراین شاخصهایی برای مشخص کردن مقادیر این موارد مورد نیاز است. گذر نور از داخل تاج پوشش شروع پیری پاجوش را کنترل میکند. این مورد با ساختار تاج پوشش که با ضریب خاموشی تاج پوشش میتواند معین شود تحت تاثیر قرار میگیرد. نور بر اساس قانون بیر از میان تاج پوشش عبور میکند:

جدول ۱- توصیف شاخص‌های زیر گونه

نام شاخص	توصیف شاخص	واحد
TTE	زمان حرارتی مورد نیاز برای پنجه زنی. زمان حرارتی از کاشت یا بازرویی تا ظهور 50 درصد از پاجوشهایی که در آینده تولید خواهند شد.	درجه روز
TTL	زمان حرارتی مورد نیاز برای ظهور یک برگ که اصطلاحاً فیلوکرون نامیده میشود. زمان حرارتی بین ظهور برگهای پایایی.	درجه روز
TTTP	زمان حرارتی مورد نیاز برای رسیدن به بیشینه تعداد پاجوش	درجه روز
TTSE	زمان حرارتی مورد نیاز برای شروع طویل شدن ساقه.	درجه روز
LAMAX	سطح بزرگترین برگ گیاه تنش ندیده.	سانتی متر مربع
LNO	تعداد بزرگترین و جوانترین برگ.	عدد
LTT	آستانه عبور نور برای شروع پیری پاجوش.	جزء
K	ضریب خاموشی تشعشع در تاج پوشش.	بدون واحد
TROPMAX	نهایت تعداد پاجوش، بیشینه تعداد پاجوش طی چرخه زندگی یک گیاه نیشکر تنش ندیده میباشد.	عدد
TPOPF	تعداد پاجوش رسیده عبارتست از تعداد پاجوش باقیمانده وقتی 1600 درجه روز زمان حرارتی از کاشت یا بازرویی گذشته باشد.	عدد

**اختلافات معنی دار در سطح
بزرگترین برگ، بین زیرگونه ها
وجود دارد. زیرگونه N14
بیشترین سطح بزرگترین
برگ و Nco376 کمترین
سطح بزرگترین برگ را دارند.**

آزمایشهای ۱ و ۳ تکرار شدند. آزمایش ۲ تکرار نشد. طرح بکار رفته برای آزمایشهای ۱ و ۳ از نوع بلوکهای تصادفی با به ترتیب ۵ و ۳ تکرار بود. آزمایش ۱ در ۱۹ اکتبر ۲۰۰۱، آزمایش ۲ در ۲۰ مارس ۲۰۰۲ و آزمایش ۳ در ۶ جولای ۲۰۰۲ به ترتیب برای نشان دادن کاشت کرپه، زود و میان فصلی کاشته شدند.

گیاه به صورت دوردیفی کنار هم در ته فارو به فاصله ۱ متر از همدیگر کاشته شد. کود سوپر فسفات یک بار قبل از کاشت در داخل فارو به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار P_2O_5 بکار رفت. پتاسیم به صورت کلرید پتاسیم به میزان ۶۰ کیلوگرم در هکتار K_2O چهار هفته بعد از جوانه زنی استفاده شد. نیتروژن به صورت نترات آمونیم به میزان ۱۴۰ کیلوگرم N در هکتار در چهار و هشت هفته بعد از جوانه زنی مورد استفاده قرار گرفت. برای جلوگیری از هر نوع تنش رطوبتی برای گیاه، آبیاری صورت گرفت. داده های هواشناسی طی فصل رشد از یک ایستگاه هواشناسی خود کار (AWS) و یک ایستگاه غیر خود کار واقع در مجاورت همدیگر در ایستگاه آزمایشی گردآوری شد.

شمار کل پاجوشها در هر کرت هر دو هفته یکبار شمارش شد. پنج ساقه در هر کرت علامت گذاری شد که در آن ظهور برگ بطور روزانه ثبت شد. پنج ساقه از هر زیرگونه در آزمایش ۱، یکبار در هر ماه نمونه برداری شد. سطح برگهای منفرد با استفاده از یک دستگاه اندازه گیری سطح برگ به نام ΔT اندازه گیری شد. عبور تشعشع فعال فتوسنتزی (PAR) و ضریب خاموشی تاج پوشش با اندازه گیریهای انجام شده بین ساعات ۱۱ و ۱۴ با استفاده از سپتومتر SunScan تعیین شد. داده های مربوط به ظهور جوانه های کاشته شده از آزمایشهای ۲ و ۳ جمع آوری شد. آزمایش ۲ در ماه مارس کاشته شد در حالیکه آزمایش ۳ در جولای کشت گردید. در زمان کاشت تعداد کل جوانه ها در هر کرت شمارش شد. پاجوشهای ظاهر شده بطور روزانه تا زمانی که تمام زیرگونه ها به بیش از ۵۰ درصد جوانه زنی دست یابند شمارش شد.

نتایج

نیاز به زمان حرارتی

پیدایش پاجوش

جدول ۲ نتایج را نشان میدهد. اختلاف در TTE بین دو آزمایش زمانی که دمای پایه ۱۶ درجه سانتی گراد استفاده شد در مقایسه با دمای پایه ۱۰ درجه سانتی گراد کمتر بود. این مشاهده حاکی از آن است که دمای پایه ۱۶ درجه سانتی گراد نسبت به ۱۰ درجه سانتی گراد مناسبتر است. زیرگونه N14 کمترین و ZN6 بیشترین TTE را در هر دو آزمایش داشت. به نظر میرسد که زیرگونه های با تعداد ساقه بیشتر در صد جوانه زنی بیشتری نسبت به زیرگونه های با تعداد ساقه کمتر دارند.

جدول ۲- نیاز به زمان حرارتی برای ظهور پاجوش در آزمایشهای ۲ و ۳

زیرگونه	با دمای پایه ۱۰ (درجه روز) TTE		با دمای پایه ۱۶ (درجه روز) TTE	
	آزمایش ۲	آزمایش ۳	آزمایش ۲	آزمایش ۳
ZN6	۶۵۴٫۱	۳۷۸٫۷	۲۶۲٫۴	۲۲۸٫۷
ZN7	۵۶۶٫۸	۳۵۱٫۰	۲۱۹٫۱	۲۱۳٫۰
N14	۵۳۱٫۳	۳۱۷٫۲	۱۹۹٫۶	۱۹۱٫۲
Nco376	۵۸۶٫۲	۳۷۸٫۷	۲۲۸٫۴	۲۲۸٫۷
			متوسط	
			۲۴۵٫۶	۲۱۶٫۱

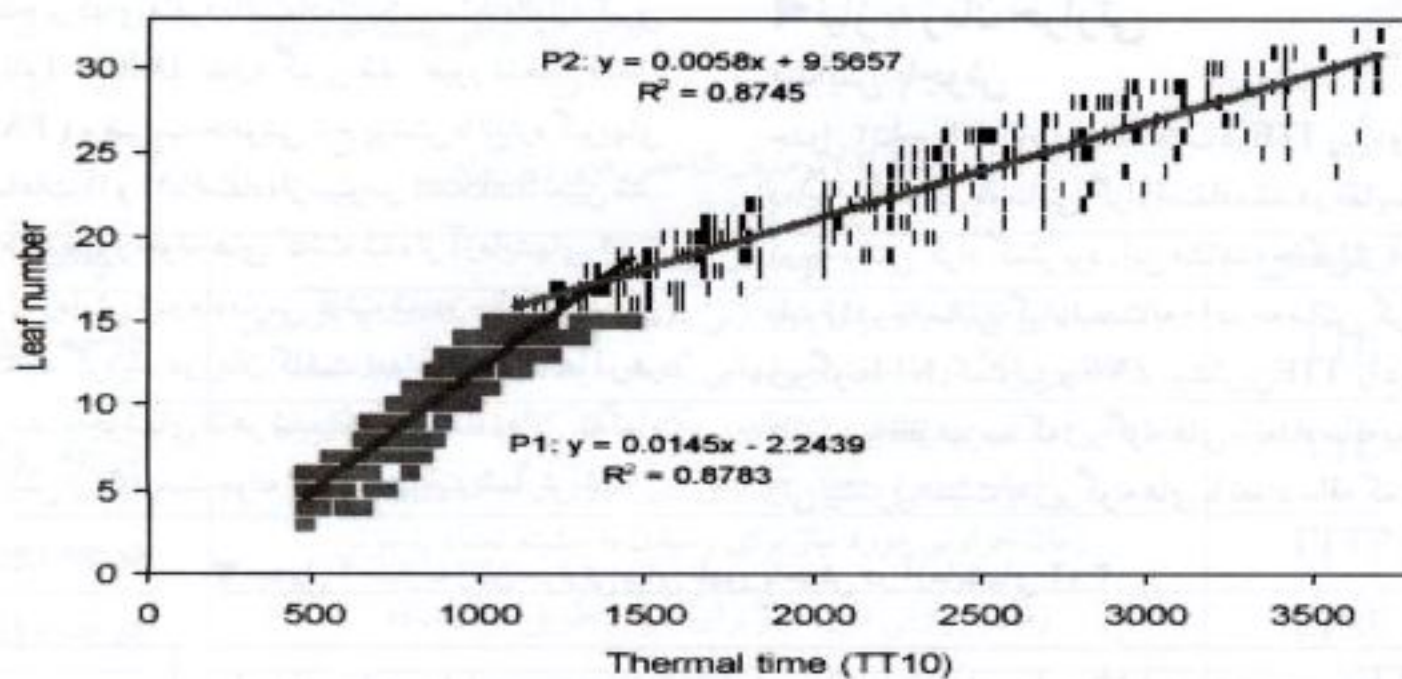
پیدایش برگ

شکل ۱ میزان نمو برگ در واحد زمان حرارتی را برای Nco376 نشان میدهد. واضح است که میزان نمو برگ (شیب نمودار در شکل ۱) با ظهور هر برگ جدید کاهش یافته و سرانجام به یک ثبات میرسد. فیلوکرون که معکوس شیب است به این ترتیب با تعداد برگ افزایش مییابد. این رابطه برای زیرگونه های مختلف در جدول ۳ نشان داده شده است.

نتایج نشان میدهند که نگرش قبلی یعنی "تکه های شکسته (Inman - Bamber, 1994)" ظهور برگ را به درستی توضیح نمیدهد چرا که میزان ظهور برگ طی دو بخش از این تکه های شکسته ثابت نیست و بنابراین استفاده از افزایش تدریجی برگهای اولیه تا برگهای آخر بر آورد بهتری از نیاز زمان حرارتی برای ظهور برگ ارائه میدهد. بنابراین پیشنهاد شده است که فیلوکرون برای برگهای ۱ تا ۵ و برگهای ۲۰ تا ۲۵ (TTL5 و TTL25) به عنوان شاخصهای زیرگونه در نظر گرفته شوند. این داده ها در جدول شماره ۳ ارائه شده است.

**به نظر میرسد که زیرگونه های با
تعداد ساقه بیشتر در صد جوانه
زنی بیشتری نسبت به زیرگونه
های با تعداد ساقه کمتر دارند.**

شکل ۱- میزان نمو برگ در واحد زمان حرارتی برای Nco376

جدول ۳- مقادیر فیلوکرون برای تعداد متفاوت برگ در زیرگونه های گوناگون

فیلوکرون برای تعداد برگ					زیرگونه
۲۱-۲۵	۱۶-۲۰	۱۰-۱۵	۵-۹	۰-۴	
۱۵۱	۱۱۷	۸۲	۶۳	۴۶	ZN6
۱۴۸	۹۳	۶۸	۵۸	۲۹	ZN7
۱۶۳	۱۰۸	۷۵	۵۵	۳۵	N14
۱۴۱	۱۲۵	۷۵	۵۸	۳۱	Nco376

پدیده شناسی پاجوش

داده‌ها نشان می‌دهند که زیرگونه‌های با شماره پاجوش کم (ZN6 و ZN7) برای شروع پیری پاجوش به سطوح پایین تری از پرتوها جذب شده نیاز دارند در حالیکه زیرگونه‌های با تعداد پاجوش بیشتر (N14 و Nco376) به سطوح بالاتری از پرتوهای جذب شده برای آغاز پیری پاجوش نیاز دارند (جدول ۴).

(Inman - Bamber 1994) در شروع پیری پاجوش بر روی گیاهان بازرویی شده N12 و Nco376 ۷۰ درصد جذب نور مشاهده کرد. زمان حرارتی برای آغاز پیری پاجوش اختلاف معنی داری بین زیرگونه‌ها نشان نداد. این موضوع ممکن است به این دلیل باشد که جذب نور نسبت به زمان حرارتی، پیری پاجوش را بهتر کنترل می‌کند. داده‌های ارائه شده توسط (Rostron 1972) و (Inman - Bamber 1994) شروع پیری پاجوش را در حدود ۵۰۰ درجه روز نشان داد. البته این مطالعات بر روی گیاهان بازرویی شده انجام شد در حالیکه داده‌های مربوط به این مقاله مربوط به کشت پلنت بوده و این موضوع ممکن است مقادیر بالا در جدول ۵ را توضیح دهد. Ferraris و همکاران (۱۹۹۴) گزارش دادند که بیشینه تراکم پاجوش در زیرگونه‌های استرالیایی نیشکر بین مراحل برگی ۷ و ۱۵ دیده می‌شود که با زمان حرارتی از زمان کاشت به میزان ۷۳۰ تا ۱۷۰۰ درجه روز با دمای پایه ۱۵ درجه سانتی گراد مطابقت دارد. مقادیر مشاهده شده در این آزمایش نیز در این محدوده قرار می‌گیرند. البته توجه به این نکته نیز حائز اهمیت است که زیرگونه‌های مورد مطالعه (Inman - Bamber 1994) یعنی N12 و Nco673 زیرگونه‌های پرپنجه هستند.

**توسعه تاج پوشش با میزان
پیدایش برگهای تازه ، اندازه
نهایی برگها و تعداد
پاجوشهای حامل برگها
تعیین خواهد شد. بنابراین
شاخصهایی برای مشخص
کردن مقادیر این موارد مورد
نیاز است.**

▼ جدول ۴- آستانه عبور نور و زمان حرارتی مورد نیاز برای شروع پیری پاجوش در زیرگونه‌های مختلف.

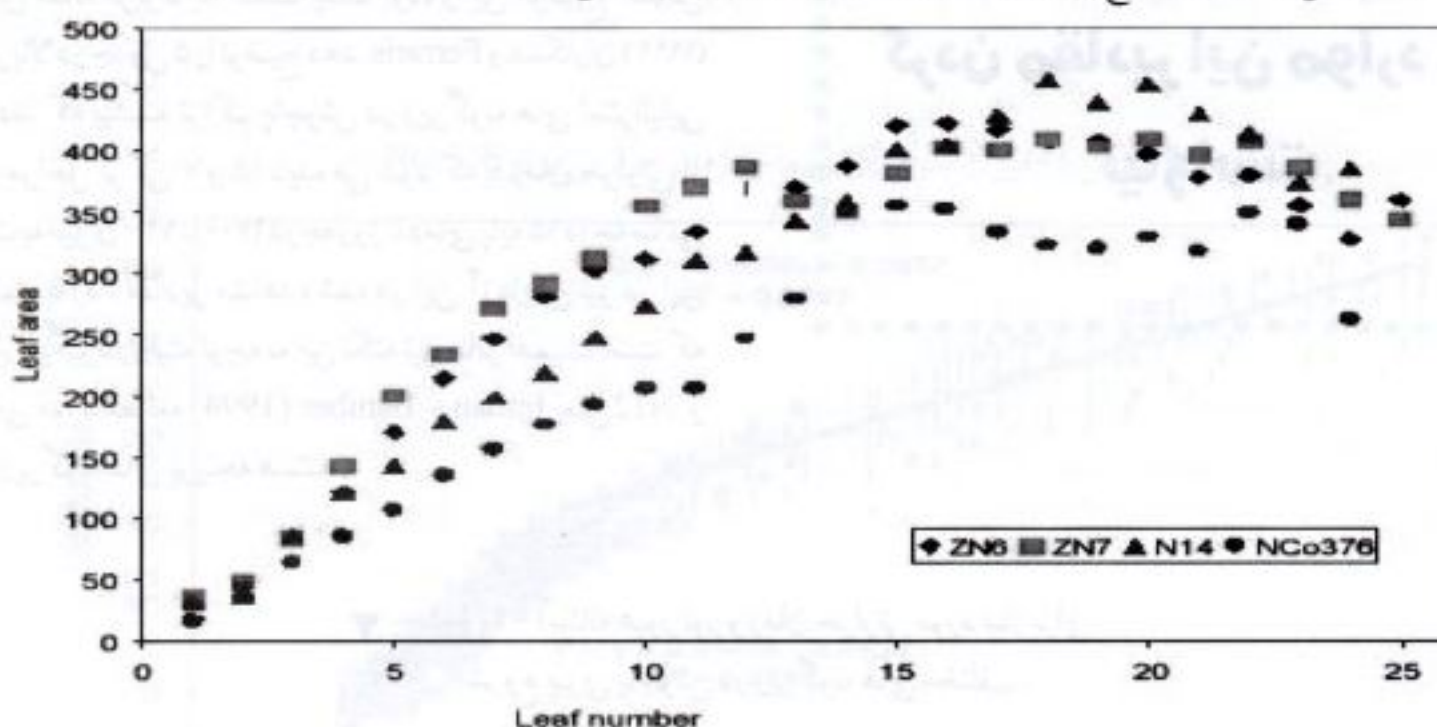
زیر گونه	آستانه عبور نور	نیاز به زمان حرارتی TT16
ZN6	۰٫۳۱۳	۸۲۷
ZN7	۰٫۴۴۷	۶۹۴
N14	۰٫۲۵۳	۸۷۵
Nco376	۰٫۲۵۱	۸۷۰
CV (%)	۱۵٫۸۴	
معنی دار بودن	۰٫۰۴۶	

اندازه برگ

شکل ۲ سطح برگ را به عنوان تابعی از تعداد برگ نشان میدهد. اختلافات معنی داری در سطح بزرگترین برگ بین زیرگونه‌ها وجود دارد (جدول ۵). زیرگونه N14 بیشترین سطح بزرگترین برگ و Nco376 کمترین سطح بزرگترین برگ را دارند.

**شمار نهایی پاجوش (توده
ساقه قابل آسیاب کردن) و شمار
پیشینه پاجوش به خوبی با هم
همبستگی دارند.**

شکل ۲- نمودار سطح برگ نسبت به تعداد برگ در زیرگونه‌های N14، ZN7، ZN6 و Nco376.

جدول ۵- سطح نهایی برگهای پیاپی بر روی پاجوشهای ZN6، ZN7، N14 و Nco376.

زیرگونه	تعداد بزرگترین برگها	سطح بزرگترین برگها	اشتباه معیار (واحد)
ZN6	۱۶	۴۲۲٫۷	۱۷٫۸
ZN7	۱۸	۴۰۹٫۶	۲۱٫۷
N14	۱۸	۴۵۷٫۸	۲۴٫۳
Nco376	۱۵	۳۵۵٫۳	۲۰٫۷

تعداد پاجوش

نتایج نشان دادند که اختلافات بسیار معنی داری در بیشینه تعداد پاجوش بین زیر گونه ها وجود دارد (جدول ۶). داده ها همچنین نشان دادند که تعداد نهایی پاجوش (توده ساقه قابل آسیاب کردن) و تعداد بیشینه پاجوش به خوبی با هم همبستگی دارند.

ساختار تاج پوشش

نتایج در جدول شماره ۷ نشان میدهند که اختلاف معنی داری در ضریب خاموشی بین زیر گونه ها وجود ندارد. همانگونه که دیگر پژوهشگران نیز مشاهده کرده اند مقادیر باسن گیاه افزایش می یابد. Inman - Bamber (1994) گزارش کرد ضریب خاموشی برای یک محصول بازرویی از Nco376 بین ۰.۵۸ تا ۰.۸۴ متغیر است (۱۹۹۹).

▼ جدول ۶- تعداد بیشینه و نهایی پاجوش در زیر گونه های مختلف.

تعداد نهایی پاجوش	بیشینه تعداد پاجوش	زیر گونه
۱۱٫۳۳	۱۸٫۲۷	ZN6
۹٫۷۳	۱۵٫۰۷	ZN7
۱۶٫۴۰	۲۴٫۸۰	N14
۱۸٫۱۳	۲۶٫۵۳	Nco376
۱۷٫۷۸	۱۱٫۲۸	CV (%)
۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	معنی دار بودن

▼ جدول ۷- ضریب خاموشی تاج پوشش برای زیر گونه های مختلف در زمانهای مختلف.

ضریب خاموشی تاج پوشش				روز بعد از کاشت
Nco376	N14	ZN7	ZN6	
۰٫۴۸۲	۰٫۴۷۱	۰٫۴۷۸	۰٫۴۴۷	۸۹
۰٫۵۰۲	۰٫۴۸۸	۰٫۴۹۷	۰٫۴۹۳	۱۰۳
۰٫۵۶۲	۰٫۵۳۷	۰٫۶۹۹	۰٫۵۳۹	۱۲۴
۰٫۶۰۹	۰٫۵۷۱	۰٫۶۰۷	۰٫۵۸۸	۱۳۱

نتیجه گیری

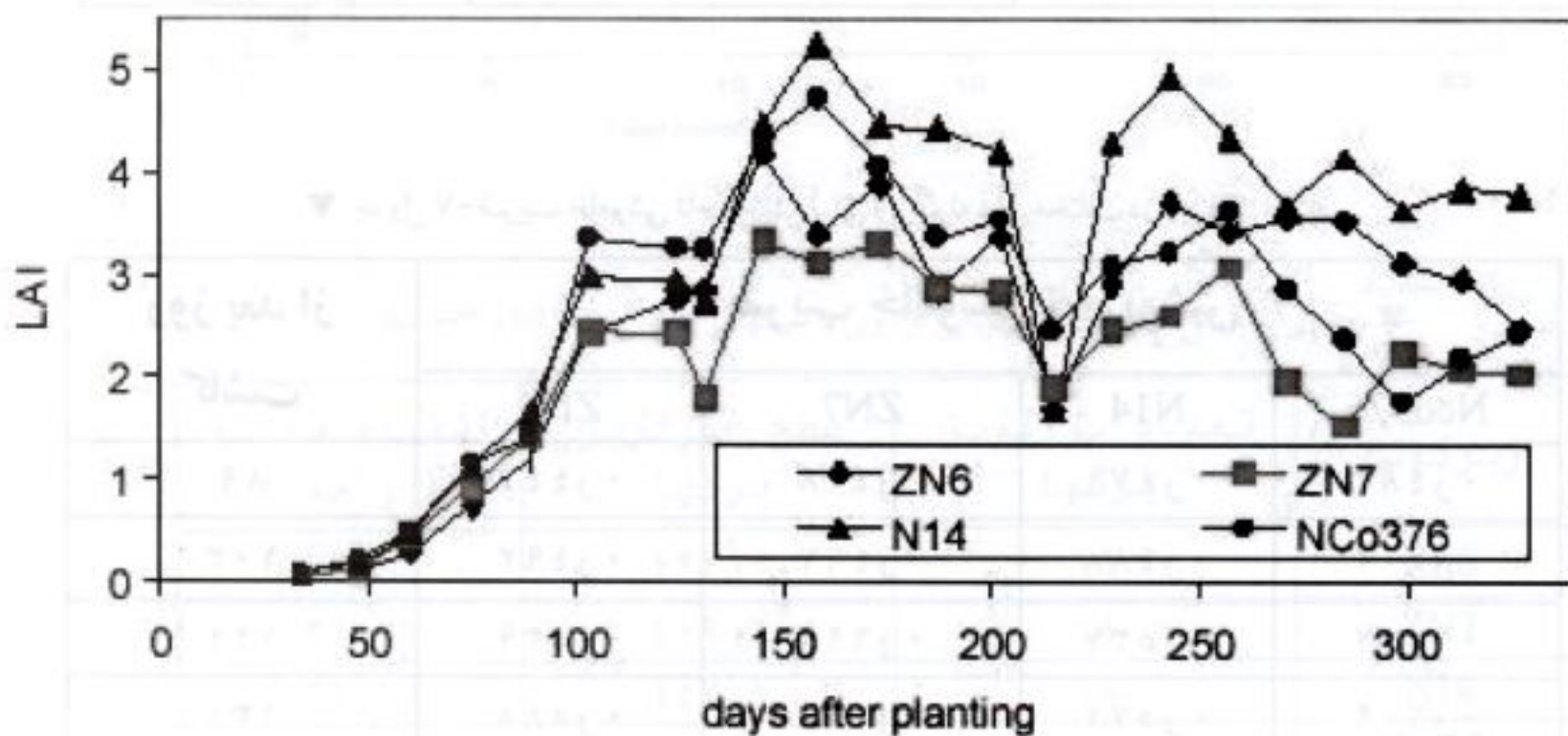
بطور خلاصه، برجسته ترین اختلافات زیرگونه ای در توسعه تاج پوشش عبارتند از:

- N14 بیشترین میزان پنجه زنی را داشت. زیرگونه های دیگر بسیار مشابه بودند.
- Nco376 بیشترین و ZN6 کمترین میزان ظهور برگ را داشتند.
- N14 بزرگترین و Nco673 کوچکترین برگها را داشتند.
- ZN7 زودترین و ZN6 دیرترین آغاز پیر شدن پاجوش را داشتند.
- Nco376 بیشترین و ZN7 کمترین شمار پاجوش را داشتند.

بیشتر این موضوع دلالت بر این دارد که ZN6 برگهای به نسبت کوچکی با یک آهنگ کند در مقایسه با (N41 با برگهای بزرگ) و (Nco376 با آهنگ ظهور کند برگها) تولید می کند ZN7. پاجوش کمی تولید میکند چرا که پیری پاجوش، به عنوان مثال، نسبت به Nco376 که به عنوان زیرگونه پر پنجه میتوان از آن یاد کرد، زودتر شروع می شود. تاثیر این ویژگیها بر تاج پوشش (LAI) و جذب تشعشع (جذب نور) در شکلهای ۳ و ۴ نشان داده شده است N14. و به دنبال آن Nco376 و دو زیرگونه زیمبابوه ای بیشترین LAI را دارند. LAI بالا نخست با تولید زیاد پاجوش و آستانه انتقال نور کم برای پیری پاجوش تعیین می شود. دستیابی ZN7 به LAI کم نتیجه مستقیم آستانه

**پیشینه تراکم پاجوش در
زیرگونه های استرالیایی
نیشکر بین مراحل برگی ۷ و ۱۵
دیده می شود که با زمان
کاشت به زمان حرارتی از زمان
کاشت به میزان ۷۳۰ تا ۱۷۰۰
درجه روز با دمای پایه ۱۵ درجه
سانتی گراد مطابقت دارد.**

شکل ۳- نمودار شاخص سطح برگ نسبت به تعداد روزهای بعد از کاشت برای زیرگونه های ZN6، ZN7، N14 و NCo376.

بسیار پایین برای پیری پاجوش بود LAI. زیاد و دستیابی به آن در مراحل اولیه رشد، برای جذب کارای تشعشع خورشیدی ضروری است N14. و به دنبال آن Nco376 از این نظر کارا ترین زیرگونه به شمار می روند. نقش اندازه برگ و ساختار تاج پوشش به نظر میرسد اهمیتی در جذب پرتوها نداشته باشد.

تحقیق آینده بر اندازه گیری شاخصهای تعریف شده در این مقاله برای زیرگونه های بیشتر، محیطهای بیشتر و محصولات بازویی شده متمرکز خواهد بود. ما گمان میکنیم که بعضی از این شاخصها به خوبی همبستگی دارند و داده ها برای این موارد مورد بررسی قرار خواهد گرفت. به عنوان مثال شروع پیری پاجوش و طولیل شدن ساقه می تواند همزمان باشد، در حالیکه ویژگیهای نظیر کارایی تولید پاجوش و اندازه برگ نیز می توانند بهم مربوط باشند. همچنین برای تقسیم بندی زیرگونه ها در گروه هایی با شاخصهای مشابه و تعیین ویژگیهای فیزیولوژیکی و مرفولوژیکی هر گروه که به سادگی قابل تشخیص باشند مورد اهتمام قرار خواهد گرفت. سعی در تقسیم بندی زیرگونه ها از پیش توسط (Inman - Bamber 1994) انجام شده است. ■

منابع: در تحریریه شکر شکن موجود است.

قابلیت مدل‌های شبیه‌ساز در پیش‌بینی رشد و نمو علی‌رغم تاثیر شرایط آب و هوایی و خاک، عملیات زراعی و صفات زیرگونه‌ای ممکن است این مدل‌ها را ابزاری جذاب برای اصلاح گیاهان زراعی بسازد.

شکل ۴ - نمودار جزئی از PAR جذب شده نسبت به تعداد روزهای بعد از کاشت برای زیرگونه های N14.ZN7، ZN6 و NCo376.

